

MATTHEÛS

11:25-27

God openbaart Zich aan nederige en leerbare mensen, maar verbergt Zijn waarheid voor hoogmoedige deskundigen.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/mattheus/11-25-27

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Context en lezing van Mattheüs 11:25-27	3 min	3
2	Waarom geleerden moeilijk van mening veranderen	7 min	4
3	Trots verblindt religieuze leiders	6 min	8
4	Kinderlijke nederigheid en Gods genade	5 min	10
5	De Vader kennen door de Zoon	3 min	13
	Om verder te lezen		14

1

Context en lezing van Mattheüs 11:25-27

We gaan die laatste paar verzen van Mattheüs 11 behandelen. In de eerdere gedeelten van dit hoofdstuk had Jezus Zich nogal kritisch uitgelaten over Zijn eigen generatie. Daarmee bedoelt Hij natuurlijk Zijn landgenoten, het Joodse volk van Zijn tijd. Want, zoals Hij begon te zeggen, zij hadden de bedieningen van Johannes de Doper en van Jezus Zelf meegemaakt, allebei zeer opmerkelijke bedieningen. Johannes leidde een heel ongewoon leven en had een geweldige boodschap, die de aandacht trok van bijna iedereen in Israël. Johannes werd een begrip, maar zijn boodschap van bekering vond niet noodzakelijkerwijs ingang bij een groot deel van het Joodse volk.

Toen kwam Jezus, en ook Hij had een opmerkelijke boodschap:

en Hij zei: De tijd is vervuld en het Koninkrijk van God is nabijgekomen; bekeer u en geloof het Evangelie.

MARKUS 1:15

Hij bewees dat met geweldige tekenen en wonderen: Hij wierp demonen uit, genas zieken, wekte doden op en deed meer van zulke dingen. Deze mensen, die dat allemaal zagen gebeuren, hadden daarvan buitengewoon onder de indruk moeten zijn en hadden daar heel ontvankelijk op moeten reageren. Jezus had zelfs gezegd dat sommige heidense steden buiten Israël zich zouden hebben bekeerd als zij de gelegenheid hadden gehad zulke dingen te zien. Dat zei Hij over Tyrus en Sidon. Hij zei het zelfs over Sodom en Gomorra: als zij deze dingen hadden gezien, zouden zij zich hebben bekeerd. Maar waar Jezus Zich zorgen over maakt, is dat deze mensen zich niet bekeerden en daar geen enkel excuus voor hadden. Daarom wees Hij hen streng terecht.

Hij spreekt nog altijd in dezelfde trant wanneer we Zijn woorden oppakken in Mattheüs 11:25, waar staat:

In die tijd antwoordde Jezus en zei: Ik dank U, Vader, Heere van de hemel en van de aarde, dat U deze dingen voor wijzen en verstandigen verborgen hebt, en ze aan jonge kinderen hebt geopenbaard.

MATTHEÛS 11:25

Toen zei Hij:

Alle dingen zijn Mij overgegeven door Mijn Vader; en niemand kent de Zoon dan de Vader, en niemand kent de Vader dan de Zoon, en hij aan wie de Zoon het wil openbaren. Kom naar Mij toe, allen die vermoeid en belast zijn, en Ik zal u rust geven. Neem Mijn juk op u, en leer van Mij dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart; en u zult rust vinden voor uw ziel; want Mijn juk is zacht en Mijn last is licht.

MATTHEÛS 11:27-30

2

Waarom geleerden moeilijk van mening veranderen

Toen Jezus in vers 25 zei:

Ik dank U, Vader, Heer van hemel en aarde, omdat U deze dingen voor wijze en verstandige mensen verborgen hebt en ze aan kleine kinderen hebt laten zien, kwam Hij ongetwijfeld heel natuurlijk op deze gedachte door wat Hij vlak daarvoor had gezegd. Hier hadden we deze Joden in deze steden, die God kenden. Of ik moet niet zeggen dat zij God persoonlijk kenden, want dat is juist Zijn klacht: dat deden ze niet.

Maar ze kenden Gods Woord. Ze kenden de wet. Ze waren vertrouwd met de dingen van God, en toch wezen ze Zijn boodschap af. Ze schonken er geen aandacht aan. Om de een of andere reden hadden ze gewoon niet het vermogen erop te reageren.

Toch waren er mensen buiten Israël die maar heel weinig wisten: de mensen van Tyrus en Sidon, en zelfs de mensen van Sodom. Hij zei dat zij de boodschap zouden hebben aangenomen. Dit liet zien dat de mensen die het meest leken te weten, de grootste gelegenheid hadden gehad en het meest onderlegd waren in de dingen van het Oude Testament, niet noodzakelijk degenen waren die zich bij Zijn beweging aansloten. De waarheid van Zijn beweging was niet aan hen geopenbaard. Hij zegt dat God deze dingen voor de wijzen en verstandigen verborgen had, maar dat de mensen die maar heel weinig wisten, de kleine kinderen, zoals Hij hen noemt, ze wel ontvingen:

U hebt ze aan kleine kinderen laten zien. Dit kwam misschien doordat de intellectuelen, de geleerden van Israël, zoals intellectuelen stevast doen, zich meningen over allerlei zaken hadden gevormd. Ze hadden veel kwesties grondig doordacht, waren tot hun conclusies gekomen en hadden zich daarop vastgelegd. Toen kwam Jezus en stelde al hun conclusies ter discussie. Voor iemand die geen geleerde is en nooit naar buiten is getreden om bepaalde ideeën te verkondigen, is het veel gemakkelijker om openlijk van gedachten te veranderen.

Als ik nooit onderwijs had gegeven over een omstrede punt en daar nooit een krachtig standpunt over had ingenomen, zou het voor mij niet moeilijk zijn mijn mening te veranderen als iemand me overtuigende redenen gaf om dat te doen. Maar stel dat ik mijn hele bediening had opgebouwd rond de verdediging van een bepaalde stelling waarvan ik dacht dat die Bijbels was. Ik had allerlei Schriftplaatsen gevonden die haar ondersteunden, argumenten ervoor uitgewerkt, mensen ervan overtuigd en genoten van mijn vermogen om mensen hiervan te overtuigen.

En wat de afgodenoffers betreft: wij weten dat wij allen kennis bezitten. De kennis maakt opgeblazen, maar de liefde bouwt op.

1 KORINTHE 8:1

Geleerdheid gaat vaak gepaard met een zekere mate van egoïsme en trots.

Stel dat ik enigszins trots was geworden op mijn vermogen om dit specifieke standpunt te verdedigen, waarmee ik bekend was geworden. Toen begon iemand mij overtuigend Bijbels bewijs te laten zien dat ik het bij het verkeerde eind had en dat een ander standpunt beter was. Hoe zal ik daarop reageren? Mijn reactie zou natuurlijk moeten zijn dat ik mezelf verneder en zeg: „Ik heb het al die tijd bij het verkeerde eind gehad.” Ik zou me moeten bekeren van het onderwijzen van iets wat verkeerd was en de waarheid moeten omarmen. Dat is wat iedereen zou moeten doen. Maar als ik een erkend deskundige ben, als ik onder mijn vakgenoten of misschien bij het grote publiek een reputatie heb opgebouwd als iemand die verstand heeft van geestelijke zaken, dan zou ik naar buiten moeten treden en zeggen: „Al die dingen die ik heb gezegd, al die overtuigende argumenten die ik heb aangevoerd, al die bewijsteksten die ik heb gebruikt, heb ik verkeerd gebruikt. Ze waren onjuist. Ik heb alles verkeerd begrepen. Ik vergiste me. Dit klopte niet.” Daarvoor zou ik heel wat van mijn trots moeten inslikken, nietwaar? En toch zou ik natuurlijk bereid moeten zijn dat te doen. Je trots inslikken is wat mensen doen als ze nederig zijn. En tussen haakjes, God roept ons ertoe op nederig te zijn.

Maar geleerdheid maakt beroepsmatige geleerden vaak niet nederiger. Dat komt doordat kennis, zoals Paulus zei, inderdaad de neiging heeft mensen opgeblazen te maken. Kennis heeft de neiging mensen hoogmoedig te maken als ze dingen weten die andere mensen niet weten. Vooral als ze zich in een gemeenschap van geleerden bewegen, heerst er binnen die kring een zekere kameraadschap, een zekere aanvaarding, een zeker elitair gevoel. Daardoor staat iemand niet bepaald te popelen om openlijk te zeggen: „Ik zat er volledig naast. Ik had het echt mis. Tjonge, wat was dat dom van me.”

Als je privé een mening hebt, maar niemand je als deskundige beschouwt, niemand je ooit om je mening heeft gevraagd en je die mening nooit hebt uitgesproken, dan is er niet ontzettend veel nederigheid voor nodig om die te veranderen wanneer iemand je laat zien dat ze niet klopt. Zolang je kunt zien dat het nieuwe idee dat je wordt voorgelegd waar is en dat het bewijs ervoor pleit, kun je veranderen zonder dat je trots een al te grote klap krijgt.

Maar als je een geleerde bent, heb je er heel veel in geïnvesteerd. Ik wil geen namen noemen, maar er zijn bepaalde mannen in de bediening die hun hele bediening hebben opgebouwd rond het verdedigen van een bepaalde opvatting, laten we zeggen over Bijbelse profetie. Er zijn zulke mannen met radioprogramma's. Sommigen van hen hebben boeken geschreven waarvan miljoenen exemplaren zijn verkocht, en het hele deskundigheidsgebied waardoor ze beroemd zijn geworden, is Bijbelse profetie. Veel mensen beseffen niet dat er veel opvattingen over Bijbelse profetie bestaan en dat die het niet allemaal eens zijn met deze mannen die beroemd zijn geworden door onderwijs over Bijbelse profetie te geven.

Sterker nog, sommige mannen hebben hun hele bediening en loopbaan gewijd aan onderwijs over Bijbelse profetie. Naar mijn mening vindt hun opvatting daarover minder steun in de Schrift dan sommige andere opvattingen. Maar het is moeilijk je voor te stellen dat ze van mening zouden veranderen. Sommige van deze mannen zijn al dertig jaar op televisie om hun opvatting uit te dragen. Het is het enige waarover ze onderwijs geven. Stel dat iemand hen er vanuit de Bijbel van zou overtuigen dat een andere opvatting over profetie, die volkomen in strijd is met die van hen, werkelijk de opvatting is die de Bijbel onderwijst. Wat zou dat moeilijk voor hen zijn. Ik zeg niet dat ze niet zouden kunnen omkeren, van gedachten veranderen en toegeven dat ze het mis hadden, maar het zou bijzonder moeilijk zijn. Ze zijn namelijk mannen met een reputatie van deskundigheid. Wanneer iemand een reputatie van deskundigheid heeft, wordt hij daar vaak hoogmoedig van en is hij minder bereid zich te laten corrigeren.

3

Trots verblindt religieuze leiders

De reden waarom ik dit allemaal zeg, is dat Jezus nadacht over precies dat verschijnsel onder de geleerden van Israël. Hij zegt:

In die tijd antwoordde Jezus en zei: Ik dank U, Vader, Heere van de hemel en van de aarde, dat U deze dingen voor wijzen en verstandigen verborgen hebt, en ze aan jonge kinderen hebt geopenbaard.

MATTHEÛS 11:25

Wat Hij volgens mij bedoelt, is dat het Koninkrijk van God en de geheimenissen ervan op een andere manier kwamen dan de Joodse geleerden dachten. De rabbijnen hadden hun ideeën over wat de Messias zou doen, hoe Hij zou zijn, wat Hij tot stand zou brengen en hoe het eruit zou zien wanneer Hij hier zou zijn. En ze waren eenvoudigweg tot de verkeerde conclusies gekomen. Ze hadden de Schriften verkeerd begrepen. Ze hadden zonder licht heel wat gespeculeerd. Maar ze hadden veel vertrouwen in hun meningen en ze hadden deze dingen in de synagoge onderwezen. De mannen die als deskundigen bekendstonden, hadden het dus mis.

Toen kwam Jezus en Hij stelde het Koninkrijk van God op de juiste wijze voor. Hij vervulde de Profeten zoals de Messias die behoorde te vervullen, maar het was anders dan de geleerden dachten. Ik geloof dat mensen zoals de apostelen, die vissers, belastinginnemers en gewone boerenmensen waren en nooit enige reputatie van geleerdheid of religieuze deskundigheid hadden gehad, het gemakkelijk vonden om van mening te veranderen. Misschien niet heel gemakkelijk, maar wel gemakkelijker, omdat hun enige deskundigheid op het gebied van vissen lag.

Welke religieuze opvattingen ze door hun bezoeken aan de synagoge ook hadden opgepikt, ze konden die opvattingen aantrekkelijk hebben gevonden en hebben omarmd, maar ze hadden nooit een reputatie opgebouwd door ze te verdedigen. Toen Jezus kwam en hun vooronderstellingen over het Koninkrijk van God ter discussie

stelde, waren ze dus in een positie om te zeggen: „Misschien had ik het daarin mis. Geen groot probleem. Misschien is het wel een groot probleem, maar het krenkt mijn ego niet al te erg om te zeggen: ‘Ik heb hier iets nieuws geleerd.’”

Deze ongeschoolde leken, deze kleine kinderen, zoals Jezus hen hier noemt, erkenden Zijn messiasschap en beseften dat het Koninkrijk van God inderdaad doorbrak, precies zoals Hij had aangekondigd. Zij waren degenen die gewoonlijk geen geleerden waren. De geleerden hadden er meer moeite mee.

Denk je nog aan Nicodemus? Hij was een van de bekende geleerden van Israël en kwam Jezus in Johannes hoofdstuk 3 bezoeken. Jezus probeerde hem te leren wat de wezenlijke zaken van het Koninkrijk van God waren, en de man kon het niet aannemen of begrijpen. Later is Nicodemus volgens mij wel een gelovige geworden, maar hij had er meer moeite mee. Geleerden hebben dat soms, en de reden is dat geleerden denken dat ze het weten. En dat geldt des te meer omdat andere mensen denken dat de geleerden het weten. Dat zijn twee dingen die je er werkelijk van kunnen weerhouden een mening te aanvaarden die in strijd is met de mening waarmee je vertrouwd bent. Als je al denkt dat je iets weet en de mening die je wordt voorgelegd verschilt van wat je denkt te weten, is het vanzelfsprekend veel moeilijker om het nieuwe idee te omarmen. Het gaat namelijk in tegen wat je weet, of tegen wat je denkt te weten.

Maar het is nog erger wanneer niet alleen jij denkt dat je het weet, maar alle anderen ook denken dat jij het weet. Met andere woorden, je wordt als een deskundige beschouwd en jij bent degene van wie iedereen denkt: ‘Die man weet het. Als er iemand is die het weet, dan is hij het.’ Vervolgens krijg je iets voorgelegd wat in strijd is met wat je hebt onderwezen of met wat je gelooft. Plotseling speelt het ego een veel grotere rol, want het gaat er niet alleen om dat ik tegenover mezelf moet toegeven dat ik het mis had. Ik zal het moeten toegeven tegenover iedereen die dacht dat ik gelijk had. Dat is veel moeilijker dan veel leiders zouden willen.

Ik geloof dat voorgangers van gemeenten, mannen die in het openbaar namens God hebben gesproken, en mensen die de Bijbel hebben onderwezen of hebben gepreekt, tot degenen behoren die het moeilijkst met de waarheid te bereiken zijn. Ik zeg niet

dat voorgangers de waarheid niet bezitten. Ik weet zeker dat ze die wel bezitten. Maar niemand van ons bezit de volledige waarheid. Paulus zei:

Want wij kennen ten dele en wij profeteren ten dele,

1 KORINTHE 13:9

Het deel dat we niet kennen, is het deel waarin we gecorrigeerd moeten worden. Het deel dat we niet kennen, is het deel dat we moeten leren.

Maar wanneer wij bij onze gemeenteleden, toehoorders of lezers eenmaal bekendstaan als mannen die het weten, wordt het veel moeilijker om onze mening in het openbaar te veranderen. Want dat betekent dat we moeten zeggen: ‘Jullie dachten dat ik het wist, en ik dacht dat ik het wist. Ik vond het prettig dat jullie dachten dat ik het wist, maar raad eens? Ik wist het niet. Nu weet ik beter.’ Dat is vernederend en vereist een mate van nederigheid die geleerden en mensen die in het openbaar spreken vaak niet bezitten. Sommigen bezitten die wel, maar de meesten niet.

Ik denk dat dit de reden is waarom de leiders van Israël Christus niet aanvaardden. Hun voorouders hadden generatieslang deze opvattingen over de Messias en het Koninkrijk van God onderwezen, en zijzelf hadden die hun hele leven onderwezen. Maar toen de Messias kwam, ontdekten ze dat ze het mis hadden. Daarom weigerden ze Hem te aanvaarden en hielden ze vast aan hun opvattingen, in plaats van door het stof te gaan en te zeggen: ‘We hadden het mis. Mensen, we hadden het mis. Zo zit het werkelijk.’ Zo’n nederigheid komt niet erg vaak voor bij mannen die leiders en geleerden zijn.

4

Kinderlijke nederigheid en Gods genade

Jezus zei dat dit ongetwijfeld de reden was waarom God deze dingen voor de wijzen en verstandigen verborgen had en ze alleen aan jonge kinderen had kunnen openbaren. Je herinnert je dat Jezus eens zei dat je jezelf als een klein kind moet vernederen om een burger van het Koninkrijk van God te worden. Wat betekent het om nederig te zijn als een klein kind?

Ik heb zelf verscheidene kleine kinderen gehad en ik ben veel in de buurt van kinderen geweest. In sommige opzichten zou ik kinderen niet als bijzonder nederig omschrijven. Kinderen lijken vaak alle karaktergebreken te hebben die volwassenen ook hebben. Soms denken ze dat ze heel veel weten, en ze beseffen niet hoe brutaal en belachelijk het eruitziet wanneer ze zich als deskundigen gedragen. Kinderen zijn niet altijd werkelijk nederig, maar heel kleine kinderen zijn doorgaans bereid om te leren. Dat is misschien wat Jezus bedoelt wanneer Hij zegt dat je jezelf als een klein kind moet vernederen.

Een kind moet alles nog leren. Een kleine peuter, of zelfs een kind dat net leert praten, zegt één ding vaker dan wat ook: ‘Waarom?’ en ‘Wat?’ en ‘Wat is dat?’ en ‘Waarom is dat zo?’ Kleine kinderen zitten vol vragen, omdat er dingen zijn die ze niet weten en die ze willen leren. Ze zijn bereid om te leren. Dit zijn degenen aan wie God dingen kan openbaren. God heeft deze dingen aan jonge kinderen geopenbaard.

Jezus sprak niet over letterlijke baby's. Hij sprak over Zijn discipelen. Hij sprak over mannen die bereid waren om te leren, anders dan de geleerden en leiders van Israël. Jezus zei dat het God behaagde dit te doen, want Hij zegt:

In die tijd antwoordde Jezus en zei: Ik dank U, Vader, Heere van de hemel en van de aarde, dat U deze dingen voor wijzen en verstandigen verborgen hebt, en ze aan jonge kinderen hebt geopenbaard. Ja, Vader, want zo was het Uw welbehagen.

MATTHEÛS 11:25-26

Dat wil zeggen: God vond er vreugde in om dit te doen, om dingen voor de geleerden te verbergen en ze aan de jonge kinderen te openbaren.

Waarom deed God dat graag? Omdat:

Hij echter geeft des te meer genade. Daarom zegt de Schrift: God keert Zich tegen de hoogmoedigen, maar aan de nederigen geeft Hij genade.

JAKOBUS 4:6

Het behaagt God om mensen te helpen hun eigen tekortkomingen te ontdekken. Deze geleerden waren trots en God vernederde hen — of was van plan hen te vernederen. Laten we het zo zeggen: Hij gaf hun aanleiding om nederig te zijn door ervoor te zorgen dat ze de kern volledig misten.

God houdt niet van trots in de mens, eenvoudigweg omdat er geen enkele reden voor trots is. Trots is een hoge dunk van jezelf, en de mens verdient het eenvoudigweg niet om een hoge dunk van zichzelf te hebben. De mens is nietig, de mens is broos en de mens is zwak. Ik besef dat de mens, omdat hij naar het beeld van God gemaakt is, geweldige verstandelijke vermogens bezit en dat door grote technologische prestaties heeft laten zien. Maar die tellen nauwelijks mee als het om de eeuwigheid gaat. Het feit dat we een mens op de maan kunnen zetten, betekent niet dat we een mens in de hemel kunnen brengen. Naar de maan gaan is lang niet zo belangrijk als naar de hemel gaan. Helaas richt de mens zich op zijn sterke kanten, zoals zijn grote wetenschappelijke vooruitgang, en feliciteert hij zichzelf ermee dat hij een groots wezen is. Maar wat iemand werkelijk groot maakt, is grote liefde voor God, grote kennis van God en grote gehoorzaamheid aan God. Daar is de mens doorgaans niet groot in.

Denk aan wat Jeremia zei in Jeremia hoofdstuk 9, vers 23. Hij zei:

Zo zegt de HEERE: Laat een wijze zich niet beroemen op zijn wijsheid, laat de held zich niet beroemen op zijn sterkte, laat een rijke zich niet beroemen op zijn rijkdom.

JEREMIA 9:23

De ware grootheid van een mens bestaat hierin dat hij God kent, zich aan God onderwerpt en tot Gods volk behoort. Daar is de mens niet goed in.

De mensen die iets hebben om zich op te beroemen, de wijzen en verstandigen die trots zijn op hun wijsheid, zullen minder snel op zoek gaan naar iets wat werkelijk waardevol is, omdat ze denken dat ze het al hebben. Wat werkelijk waardevol is, is God. De kleine kinderen, degenen die niet denken dat ze iets hebben, degenen die weten dat ze niet veel weten, zijn degenen die eerder zullen zoeken, die zich iets zullen laten leren, die openstaan voor nieuwe ideeën en die in staat zijn Christus te aanvaarden wanneer ze Hem zien. Jezus stelde vast dat dit zo was. Dit was Gods beleid.

5

De Vader kennen door de Zoon

In vers 27 zei Jezus:

Alle dingen zijn Mij overgegeven door Mijn Vader; en niemand kent de Zoon dan de Vader, en niemand kent de Vader dan de Zoon, en hij aan wie de Zoon het wil openbaren.

MATTHEÛS 11:27

Deze alinea, of dit tweetal zinnen, lijkt in zekere zin echt niet op zijn plaats in het Evangelie van Mattheüs, omdat het veel meer klinkt als iets uit het Evangelie van Johannes. De uitspraak komt in feite op zo'n vier of vijf verschillende plaatsen in het Evangelie van Johannes voor. De andere uitspraak komt ook een paar keer voor in het Evangelie van Johannes.

Veel mensen hebben gezegd dat het Evangelie van Johannes een Jezus voorstelt Die anders onderwijst dan de Jezus in de synoptische evangeliën: Mattheüs, Markus en Lukas. Toch kunnen we zien dat zelfs Mattheüs deze stijl van onderwijzen bij Jezus erkent. Jezus was veelzijdig. Maar het punt dat Hij hier maakt, is dat niemand God kan kennen tenzij Jezus ervoor kiest Hem te openbaren.

Het feit dat er staat dat niemand de Vader kent dan de Zoon en degene aan wie de Zoon Hem wil openbaren, heeft sommigen tot de conclusie gebracht dat Gods wil de enige factor is die bepaalt of mensen God wel of niet kennen. Want Jezus is Degene Die naar Zijn wil de Vader openbaart. Maar Jezus zegt hier niet op grond waarvan Hij de Vader aan sommigen wel en aan anderen niet wil openbaren. Het is niet per se een onvoorwaardelijke uitverkiezing die ertoe leidt dat Jezus Zijn Vader aan sommigen wel en aan anderen niet openbaart. Het is heel goed mogelijk dat bepaalde voorwaarden deel uitmaken van het geheel.

Zou het bijvoorbeeld niet zo kunnen zijn dat Jezus Zijn Vader openbaart, en Zijn Vader wil openbaren, aan mensen die nederig zijn als kinderen, maar dat Hij Zijn Vader niet wil openbaren aan mensen die trots en arrogant zijn en denken dat ze alles al weten? Is

het niet mogelijk dat Jezus Zijn Vader wil openbaren aan mensen die zich van hun zonden zullen bekeren en op Hem zullen vertrouwen, maar dat Hij Zijn Vader niet wil openbaren aan mensen die zich niet willen bekeren en niet op Hem willen vertrouwen?

Het feit dat Jezus zegt dat niemand de Vader kent behalve degenen aan wie de Zoon Hem wil openbaren, betekent niet dat Zijn bereidheid om de Vader te openbaren onvoorwaardelijk is. Het betekent alleen dat als je niet voldoet aan de voorwaarden die Christus stelt, je niet de openbaring van de Vader zult ontvangen die alleen Hij kan geven.

Wanneer Hij verdergaat en zegt:

Kom naar Mij toe, allen die vermoeid en belast zijn, en Ik zal u rust geven. Neem Mijn juk op u, en leer van Mij dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart; en u zult rust vinden voor uw ziel;

MATTHEÛS 11:28-29

is het heel duidelijk dat Hij wel degelijk iets van mensen verwacht. Er zijn voorwaarden om God te kennen, en tot Christus komen is daar één van. Hij wil Zijn Vader openbaren aan degenen die wel tot Hem komen. We gaan verder met de volgende verzen en met onze studie van dit hoofdstuk van Mattheüs.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Markus 1:15
- Mattheüs 11:25
- Mattheüs 11:27-30
- 1 Korinthe 8:1
- 1 Korinthe 13:9
- Mattheüs 11:25-26

- Jakobus 4:6
- Jeremia 9:23
- Mattheüs 11:27
- Mattheüs 11:28-29

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.